

[Madsen-Mygdal.]

en, der vil være Selvejer, og derfor maa vi finde det rimeligt, at denne Lov faar den Tilføjeelse, som er angivet i Ændringsforslag Nr. 3. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af os stillede Ændringsforslag under Nr. 1, Nr. 2 og Nr. 3 til det høje Tings Velvillie.

Ulrich: De foreliggende Ændringsforslag Nr. 1 og Nr. 2 kan vi fra vor Side ikke tiltræde, og jeg skal derfor henstille at stemme imod dem. Ændringsforslag Nr. 3 kan vi tiltræde, og jeg skal derfor anbefale at stemme for det. Lovforslagets Overgang til tredje Behandling skal vi ikke modsætte os.

Hans Hansen: Vi fra vor Side kan ikke have noget imod, at de Husmandsbrug, der er oprettet efter de gamle Love, faar det Tilskud, som Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 indeholder. Men jeg kan virkelig ikke indse, at Ændringsforslaget forandrer det, der findes i Regeringsforslaget. Det gaar kun ud paa en Fastsættelse af visse Takster. Derfor ser jeg ingen Grund til at støtte Ændringsforslag Nr. 1.

Hvad Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 angaar, drejer det sig om et Princip, som jeg ved første Behandling havde Lejlighed til at sige et Par Ord om. Spørgsmaalet er og Virkeligheden dette, om den saakaldte i ivate Ejer skal have en Chance for at prdkassere den fremtidige Værdistigning, in da vi fra vor Side er imod det Princip, at private indkasserer en fremtidig Værdistigning, kan vi paa ingen Maade tiltræde Ændringsforslag Nr. 2, men maa stemme imod det, og jeg vil anbefale, at man stemmer for Regeringens Lovforslag og forkaster disse Ændringsforslag, da vi maa være Modstandere af det principielle i dem.

Landbrugsministeren (Bording): De Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre til det foreliggende Lovforslag, hører efter min Opfattelse ikke hjemme her ved Behandlingen af et Lovforslag, der kun gaar ud paa at fortsætte den gældende Lovgivning i et Aar. De hører meget snarere hjemme under Forhandlingerne i det andet høje Ting om Regeringslovsforslaget om en endelig Udstykningslov, et Lovforslag, som jo ogsaa indeholder de Principper og de Ting, som vi har forhandlet om hele Vinteren igennem. Der er jeg villig til at fortsætte Forhandlingen, men her, hvor der er Tale om at fortsætte med den gældende Lovgivning, bibeholdende Udstykningsreglerne nøj-

agtigt i de samme Former og i samme Omfang, hvori vi har haft dem de senere Aar, maa jeg sige, at jeg synes ikke, disse Ændringsforslag hører hjemme, og jeg kan af den Grund ikke modtage dem.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at hvis ikke disse Ændringer blev gennemført, saa fik man gennemført den Tvangstanke, vi fra vor Side ønsker, og som gaar ud paa, at al Jord, der er købt af Staten, skal fortsat være i Statens Eje. Hertil maa jeg sige, at det er jo nøjagtig de samme Regler, de samme Principper og den samme Tvang, som nu har været raadende i 10—11 Aar, og som det ærede Medlem selv har været med til at stemme for og selv har været med til at toreslaa og selv Gang efter Gang har givet sin Anbefaling.

Det ærede Medlem udtalte endvidere angaaende det Ændringsforslag, der omhandler den specielle sønderjydske Ordning, at det, der foreslaas her, er, at den Jord, der er udstykket efter den gamle Husmandslovs Regler, overlader man Brugeren med Udsigt til et betydeligt Tab for Statskassen, men at dette Tab ikke vil blive større, end Tilfældet er nu, naar man udstykker efter 4. Oktober-Lovens Regler. Det er jo ikke rigtigt, for naar der er Tale om, at man har foretaget betydelige Grundforbedringer, Vejanlæg og lignende paa denne Jord nede i Sønderjylland, er det klart, at det vil give sig Udslag i en forhøjet Jordvurdering, som derfor den paa-gældende, der faar overladt Jorden efter 4. Oktober-Loven, kommer til at betale. Hvis han faar den overladt, som her foreslaaet, vil Staten fortsat i al Fremtid komme til at betale hele Tabet, derfor vil Staten komme til at betale den Begunstigelse, man her giver, og det vil ikke blive noget ringe Beløb, som det vil komme til at betyde.

Jeg maa i høj Grad beklage, at Venstre og det konservative Folkeparti, naar man ikke kan blive enig om en endelig Ordning, ikke en Gang vil fortsætte med den gamle Udstykningslovgivning efter nøjagtig de samme Regler og i samme Omfang som i de senere Aar.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker blot i en kort Bemærkning at sige til den højt-ærede Landbrugsminister og til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der gaar ud fra som givet, at Jordværdien vil stige, at der er visse Lokaltiteter her i Landet, hvor den ganske sikkert vil stige, skønt det ikke er helt sikkert, men for almindelig Landbrugsjord er Forholdet det, at Jordens